

Sygnatura akt IIIRC 294/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodnicząca Sędzia Sądu Rejonowego Agata Gronkiewicz

Protokolant sekretarz Kinga Kamińska-Niedziela

po rozpoznaniu w dniu 01.06.2017 roku w Starogardzie Gd.

sprawy z powództwa małoletniej W. H. zastępowanej przez matkę J. H.

przeciwko D. R.

o podwyższenie alimentów

I. Alimenty zasądzone wyrokiem Sądu R. (...) z dnia (...) w sprawie (...) od pozwanego D. R. na rzecz małoletniej powódki W. H. podwyższa z dniem 01.08.2016r. z kwoty po 400zł miesięcznie do kwoty po 600 \sześćset\zł miesięcznie, płatnej do rąk matki małoletniej powódki J. H. do dnia 15-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej raty.

II. Odstępuje od obciążania pozwanego D. R. kosztami sądowymi.

III. Wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem skierowanym przeciwko D. R., małoletnia W. H., reprezentowana przez matkę J. H. domagała się podwyższenia alimentów z kwoty 400 zł do kwoty 600 zł miesięcznie, płatnych do dnia 10-tego każdego miesiąca, uzasadniając, że alimenty zostały zasądzone kilka lat wcześniej, a od tego czasu znacznie wzrosły koszty utrzymania dziecka. W ostatecznie sprecyzowanym żądania strona powodowa domagała się zasądzenia opisanych wyżej alimentów, poczynając od dnia 01.08.2016r. (k. 32).

W odpowiedzi na pozew, D. R. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Małoletnia W. H. ur. (...) jest dzieckiem pochodzącym z nieformalnego związku (...).

Wyrokiem z dnia (...) wydanym w sprawie (...) SądR. (...) ustalił, że pozwany jest ojcem mał. W. H., nadał dziecku nazwisko matki oraz zasądził od pozwanego na rzecz mał. W. H. alimenty w kwocie po 400 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki - w terminie do 10-tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności każdej raty, poczynając od dnia 01.03.2011 r.

W chwili orzekania o obowiązku alimentacyjnym w 2011 r. małoletnia J. H. miała trzy miesiące. Małoletnia była zdrowa, mieszkała wraz z matką u rodziców J. H..

Na miesięczne koszty utrzymania małoletniej powódki składały się następujące wydatki: pampersy- 150 zł, środki higieniczne- 100 zł, ubranka- 100 zł, wyżywienie- 150 zł.

Matka małoletniej powódki miała 23 lata, utrzymywała się z zasiłku macierzyńskiego i rodzinnego. J. H. przekazywała rodzicom na utrzymanie kwotę 50- 100 zł miesięcznie.

Pozwany D. R. miał wówczas 26 lat, z zawodu był (...), zatrudniony był jako (...) i otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 1.300 zł miesięcznie. Pozwany zamieszkiwał wraz z rodzicami, którym przekazywał kwotę 300 zł miesięcznie na utrzymanie.

dowód: akta (...) Sadu R. (...): decyzja k. 14, 15, zaświadczenie k. 17-18, , zeznania stron k. 19-20, wyrok k. 21

Małoletnia powódka ma obecnie 6 lat, uczęszcza do przedszkola, którego koszt wynosi około 200 zł miesięcznie. Od września 2017 r. powódka będzie uczęszczała do zerówki w przedszkolu. Małoletnia choruje na atopowe zapalenie skóry, pozostaje pod opieką lekarza dermatologa, endokrynologa oraz alergologa. W czasie chorób małoletniej J. H. zmuszona jest korzystać z L4. W czasie wakacji letnich tj. w lipcu 2017 r. matka małoletniej będzie zajmowała się córką przez dwa tygodnie z czasie swego urlopu, a potem w opiece nad dzieckiem będzie pomagała jej babcia dziecka.

Małoletnia zamieszkuje wraz z matką u rodziców J. H.- jest to osobne mieszkanie.

Na miesięczne koszty utrzymania powódki składają się następujące wydatki: opłata za przedszkole- 200 zł, żywność- 300 zł, środki higieniczne- 150 zł, odzież/obuwie- 150 zł, koszty utrzymania mieszkania przypadające na małoletnią- 200 zł, opłaty przedszkolne- 25 zł. Łącznie miesięczny koszt utrzymania małoletniej wynosi około 1.000 zł.

Matka małoletniej ma obecnie 29 lat, z zawodu (...) posiada prawo jazdy kat. B, otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2.500 zł netto miesięcznie.

Matka małoletniej ponosi koszty utrzymania mieszkania w wysokości 400 zł miesięcznie (z czego połowa przypada na córkę).

Pozwany D. R. ma obecnie 32 lata, z zawodu (...), posiada prawo jazdy kat. B. Pozwany zatrudniony jest jako (...) i otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1.600 zł netto miesięcznie.

Pozwany zamieszkuje wraz z żoną i rocznym synem M. ur. (...) u teściowej. Żona pozwanego pracuje jako (...) w (...) Sp. z o.o. i otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2.000 zł netto miesięcznie.

Na miesięczne koszty utrzymania mieszkania, w którym pozwany zamieszkuje wraz z rodziną składają się następujące wydatki: gaz- 40 zł, ogrzewanie- 160 zł, woda-120 zł, energia- 80 zł, tj. łącznie około 400 zł miesięcznie, co daje około 100 zł miesięcznie na osobę.

Na miesięczne koszty utrzymania syna pozwanego- małoletniego M. składają się następujące wydatki: żywność- 250 zł, odzież- 100 zł, pieluchy, chusteczki, kosmetyki- 200 zł. na szczepienia na syna wydatkowano już kwotę 1.870 zł.

D. R. jest właścicielem samochodu osobowego m-ki A. rok produkcji 1999.

Pozwany utrzymuje kontakt z córką, regularnie płaci orzeczone na jej rzecz alimenty (przez pewien okres płacił na rzecz córki kwotę 500 zł miesięcznie, a kiedy jego partnerka zaszła w ciążę płacił na rzecz małoletniej powódki kwotę 400 zł miesięcznie). Pozwany zabiera córkę do swojego miejsca zamieszkania w co drugi weekend w miesiącu- od piątku do niedzieli. W sierpniu 2016 r. małoletnia przebywała u ojca przez okres 2 tygodni. Pozwany robi córce prezenty z okazji urodzin, świąt, dnia dziecka.

dowody: wyrok k. 4, postanowienie k. 5, zaświadczenie k. 21, k. 46, przesłuchanie informacyjne J. H. k. 31, przesłuchanie informacyjne D. R. k. 31-32, dokumentacja lekarska k. 47-59, zeznania J. H. k. 60-61, zeznania D. R. k. 61-62, akta postępowania (...)

Powiatowe Urzędy Pracy w G., T. i S. Gd. dysponowały ofertami pracy dla mężczyzn w wieku pozwanego, w zawodzie (...), (...) i bez kwalifikacji, z wynagrodzeniem od 2.000 zł do 3.500 zł brutto miesięcznie, co daje średnią 2.750 zł brutto miesięcznie (tj. 2.000 zł netto)

Powiatowy Urząd Pracy w S. Gd. dysponował ofertami pracy dla kobiet w wieku W. H. i bez kwalifikacji na poziomie od 2.000 zł brutto do 3.500 zł brutto.

dowód: informacje PUP k. 40, 44, 45

Powyższy stan faktyczny Sąd oparł na dowodach z dokumentów prywatnych przedstawionych przez strony (zaświadczeniach, dokumentacji medycznej), które nie były wzajemnie przez strony kwestionowane, jak również nie wzbudziły wątpliwości Sądu co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Sąd powyższy stan faktyczny oparł również na dokumentach poprzedniej sprawy alimentacyjnej o sygnaturze (...).

Nadto należało uznać za wiarygodne zeznania stron w takim zakresie, w jakim są spójne, logiczne i korespondują z pozostałym materiałem zebrany w sprawie.

Sąd dał wiarę zeznaniom J. H. co do jej kosztów utrzymania oraz jej sytuacji materialnej, jak również przeważającej części kosztów utrzymania małoletniej powódki. Sąd kierując się zasadami doświadczenia życiowego uznał za nieusprawiedliwione i zawyżone wydatki ponoszone przez matkę małoletniej dotyczące żywności, odzieży i uznał je kolejno do kwoty 300 zł tytułem żywności (tym bardziej, że dziecko przebywa przez większość dnia w przedszkolu, gdzie spożywa większość posiłków) oraz 150 zł tytułem odzieży.

Pozostałe wydatki na córkę opisane przez J. H. nie wzbudzały jakichkolwiek wątpliwości Sądu, gdyż stanowiły one niewygórowane, a tym samym usprawiedliwione wiekiem i potrzebami małoletniej powódki koszty utrzymania.

Sąd dał również wiarę zeznaniom pozwanego co do jego aktualnych kosztów utrzymania oraz dał wiarę zeznaniom pozwanego co do jego obecnego zatrudnienia oraz sytuacji rodzinnej.

Możliwości zarobkowe stron, Sąd ocenił na podstawie informacji z Urzędów Pracy, które nie budziły wątpliwości Sądu, zawierały bowiem informacje odnośnie konkretnych ofert pracy na terenie S., T. i G..

Roszczenie powódki jest zasadne i zasługiwało na uwzględnienie.

Na podstawie art.133 § 1 krio rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka stanowi uszczegółowienie ogólnego obowiązku "troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka" i należytego przygotowania go, odpowiednio do jego uzdolnień, do pracy zawodowej (art. 96 k.r. i o.). Obowiązek ten nie jest ograniczony przez żaden sztywny termin, a w szczególności - przez termin dojścia osoby uprawnionej do pełnoletności. Obowiązek alimentacyjny względem dziecka nie jest powiązany z posiadaniem lub też brakiem władzy rodzicielskiej wobec dziecka. Ponadto zgodnie z treścią art.133 § 3 krio rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

Natomiast zgodnie z treścią art. 135 § 1 krio zakres świadczeń alimentacyjnych zależy w każdym przypadku od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Ustawa uzależnia zatem zakres świadczeń alimentacyjnych nie tylko od rzeczywiście osiągniętych dochodów, ale od takiej ich

skali, jaką mógłby zobowiązany osiągnąć przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swych sił i możliwości.

Zgodnie z treścią art. 138 krio zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego można żądać tylko wtedy gdy nastąpiła zmiana stosunków. Zamiana ta musi dotyczyć okoliczności, od których zależy zakres obowiązku alimentacyjnego, który związany jest z jednej strony usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego, z drugiej zaś - z zarobkowymi i majątkowymi możliwościami zobowiązanego (art. 135 § 1 krio). Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane wyznacza treść art. 96 krio, według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są zobowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, leczenia) jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego), dostarczania rozrywek, wypoczynku.

Rozstrzygnięcie o żądaniu podwyższenia alimentów na rzecz małoletniej W. H. wymagało zatem ustalenia, czy zaszła istotna i trwała zmiana stosunków pomiędzy stronami, która uzasadniałaby ustalenie, iż wzrosły koszty utrzymania powódki lub zwiększyły się możliwości zarobkowe pozwanego.

Sąd, analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, a także uwzględniając zasady doświadczenia życiowego, uznał, że sytuacja małoletniej powódki od daty poprzedniego orzeczenia w sprawie alimentów na jej rzecz, do dnia orzekania w niniejszym postępowaniu, uległa zmianie. Od ostatniego ustalenia alimentów minęło 6 lat. Już tylko z tego powodu oczywistym jest wzrost kosztów utrzymania małoletniej podyktowany rozpoczęciem przez małoletnią edukacji przedszkolnej, zwiększaniem się z upływem lat jej potrzeb, czy chociażby rosnącą inflacją.

Wskazać należy, iż w dacie orzekania obowiązku alimentacyjnego w poprzedniej sprawie małoletnia miała zaledwie 3 miesiące. Wówczas jej koszt utrzymania zamykał się kwotą ok. 500 zł. Powszechnie wiadomym jest, że w miarę rozwoju fizycznego i psychicznego oraz stanu zdrowia potrzeby dziecka rosną i wymagają dodatkowych nakładów na swoje zainteresowania. Aktualnie usprawiedliwiony koszt utrzymania powódki wynosi ok. 1.000 zł w skali miesiąca, a więc koszt ten podwoił się.

Dla określenia usprawiedliwionych potrzeb powódki zasadnicze znaczenie miała też kwestia zamożności i sytuacji zarobkowej zobowiązanego do alimentacji.

Sytuacja życiowa pozwanego D. R. zmieniła się o tyle, że pozwany obecnie zatrudniony jest jako (...) i otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1.600 zł netto miesięcznie. Nadto pozwany założył rodzinę- ożenił się i posiada małoletniego syna urodzonego (...) Możliwości zarobkowe pozwanego, na podstawie nadesłanych ofert pracy z PUP Sąd ocenił na kwotę ok. 2.000 zł netto miesięcznie.

W świetle tego, co zostało wyżej powiedziane, podkreślić należy z całą stanowczością, że z posiadaniem dzieci wiąże się odpowiedzialność za ich los, rozwój i utrzymanie. Rodzice, winni się zatem dzielić z dziećmi wszystkim co mają, z uwzględnieniem faktu, że poziom i standard życia dziecka winien być co najmniej taki sam jak poziom życia rodziców (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987 r. w sprawie III CZP 91/86, opubl. OSNC z 1988 r., z. 4, poz. 42).

Mając na uwadze ustalenia opisane wyżej, zważając na fakt, iż potrzeby powódki od 2011 r. wzrosły, a jej usprawiedliwiony miesięczny koszt utrzymania wynosi ok. 1.000 zł, jak również mając na względzie, iż aktualnie pozwany posiada możliwości zarobkowe na poziomie ok. 2000 zł netto miesięcznie, Sąd podniósł wysokość alimentów do kwoty po 600 zł miesięcznie, uwzględniając w nich koszty waloryzacji świadczenia alimentacyjnego oraz zwiększonych potrzeb powódki od 2011 r. Sąd uznał, iż orzeczenie na rzecz małoletniej W. alimentów w wysokości 600 zł będzie zgodne z jej usprawiedliwionymi potrzebami, przy uwzględnieniu udziału matki w kosztach utrzymania dziecka. Zdaniem Sądu roszczenie zgłoszone w przedmiotowej sprawie, po sześciu latach od ostatniej

sprawy alimentacyjnej było wyważone, niewygórowane, usprawiedliwione, brak było więc podstaw by uznać, że chociażby w części było ono niezasadne.

Jak wynika z nadesłanych przez Urzędy Pracy ofert, możliwości zarobkowe pozwanego kształtują się na poziomie ok. 2.000 zł netto miesięcznie. Pozwany ponosi niskie koszty utrzymania mieszkania, a kwota utrzymania małoletniego syna przypadająca na ojca to ok. 300 zł. Dodatkowo podkreślić trzeba, że pozwany nie jest obciążony żadnymi kredytami. Pozwany jest osobą zdrową, w sile wieku, posiada stałą pracę. Alimony we wskazanej powyżej kwocie mieszczą się w ramach możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, z uwzględnieniem jego sytuacji zawodowej i osobistej. Zauważyć dodatkowo trzeba, że pozwanego stać było na opłacenie szczepień mał. M., co stanowiło wydatek rzędu 2.000 zł.

Sąd miał na uwadze okoliczność, że obowiązek alimentacyjny obciąża także drugiego z rodziców - matkę J. H., która powinna również partycypować w kosztach utrzymania dziecka - co zresztą stara się czynić w większym wymiarze niż pozwany. Zwłaszcza, że od momentu rozstania z pozwanym, sprawuje bezpośrednią pieczę i bierze czynny udział w codziennym wychowaniu małoletniej. Zauważyć także trzeba, że J. H. sprawuje codzienną opiekę nad małoletnią córką. Czynności wykonywanych przez nią codziennie nie sposób przeliczyć na określone kwoty pieniężne, lecz fakt ten winien być uwzględniony przy rozstrzygnięciu sprawy o alimenty, bowiem to na matce dziecka spoczywa całkowity ciężar codziennej opieki i troski nad dzieckiem, przygotowywania mu posiłków, prania ubrań, wspólnych zabaw, opieki w czasie choroby, organizowania dziecku czasu w czasie przerwy wakacyjnej itp. Zatem, w ocenie Sądu matka dziecka przez swoje osobiste starania również spełnia swój obowiązek alimentacyjny wobec dziecka. Skoro rodzice dziecka nie tworzą wspólnego gospodarstwa domowego, to nie sposób nie uwzględnić, rozkładając udział finansowy każdego z rodziców w finansowaniu potrzeb dziecka, osobistych starań matki, czynionych każdego dnia o rozwój fizyczny, duchowy córki przez co rozumie się starania o jej wychowanie, pielęgnowanie, nadzór nad nią, przyrządzanie posiłków itp. Sam przepis art. 135 § 2 krio stanowi bowiem, że wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie samodzielnie się utrzymać, może polegać także w całości lub części na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie.

Na marginesie jedynie dodać można, że od września 2017r. małoletnia powódka rozpocznie edukację z zerówce przy przedszkolu. Nawet gdyby w związku z tym odpadł miesięczny koszt 200 zł za przedszkole, to wzrosną jednocześnie koszty wyżywienia dziecka, gdyż małoletnia powódka nie będzie już spożywała kilku posiłków w przedszkolu, a matka będzie wydatkowała większe kwoty na śniadania, podwieczorki i obiady, które małoletnia będzie jadła w domu lub matka wykupi jej obiady w szkole. Dodatkowo wzrosną koszty utrzymania dziecka o wydatki związane z wyprawką, zakupem pomocy szkolnych, dodatkowego ubioru niezbędnego do szkoły itp.

Z tych wszystkich względów, należało na podstawie powyżej wskazanych przepisów orzec jak w sentencji wyroku, uwzględniając fakt, iż strony porozumiały się, by alimenty płatne były do dnia 15-tego każdego miesiąca (k. 62).

Sąd uznał za zasadne podwyższenie alimentów z miesiącem, w którym wniesiony został pozew zawierający takie żądanie, tj. z dniem 1 sierpnia 2016 r. Co prawda jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w sierpniu 2016r. powódka przebywała przez dwa tygodnie u ojca, lecz w orzecznictwie sądów brak jest praktyki, by alimenty były "wstrzymywane" w miesiącach letnich, kiedy to dzieci przebywają więcej u rodzica u którego nie mają miejsca stałego pobytu. Tym samym, zdaniem sądu brak było podstaw by nie uwzględnić powództwa za miesiąc sierpień 2016r., w którym wniesiono pozew.

W punkcie II wyroku Sąd, na mocy art. 102 kpc - odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi poniesionymi w sprawie, mając na uwadze jego aktualną sytuację dochodową i majątkową.

Sąd nadał również wyrokowi w jego punkcie I, to jest zasadzającym alimenty rygor natychmiastowej wykonalności albowiem zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty - co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa, a co do rat płatnych przed wniesieniem powództwa za okres nie dłuższy niż za trzy miesiące.